

2012:37

**Interpellation av Mats Berglund (MP) om kultur-
livets skenande kostnader för lokaler i Stockholms
stad**

Dnr 328-1423/2012

Ett kreativt och levande kulturliv behöver lokaler för att kunna verka och växa. Men vi ser en oroande utveckling över vad kulturlivet i Stockholm betalar för dessa lokaler. I kulturförvaltningens samrådsunderlag inför beslutet om det nya kulturstödssystemet från 2011 presenterades statistik över lokalkostnadernas utveckling för de 42 verksamheter som innehaft stöd från kulturnämnden mellan åren 2001 och 2009. Statistiken visade en bild där kostnaderna för lokaler låg relativt lågt på en nivå runt 10 procent av de totala kostnaderna fram till det borgerliga maktövertagandet 2006. Därefter har kostnaderna skenat iväg upp mot närmare 50 procent av totalkostnaderna. Trenden fortsätter att peka rakt uppåt. Kulturförvaltningen konstaterade att den här utvecklingen ”urholkar stödet för produktion av publik kulturverksamhet och konstnärlig utveckling”. Förvaltningen menar vidare att utvecklingen måste mötas med ökade intäkter.

Vid samrådet pekade flera kulturverksamheter på svårigheterna att öka intäkterna (t.ex. i remissvar från Strindbergsteatern), och att åtgärder snarare borde inriktas mot kostnadsökningarna. En orsak till de skenande hyreskostnaderna som angavs i remissrundan var de omfattande bostadsrättsombildningarna. Stockholm stad borde därför ha en ”särskild politik för lokaler på kulturområdet” (remissvar från KLYS), som bör formuleras genom en kommunal utredning över förvaltningsgränserna (Musikcentrum). En annan orsak som angavs var att staden själv tar ut för höga hyror, och att det bästa vore om de kommunala bostadsbolagen inte behövde ta ut marknadshyror för kulturlokaler (Janne Tavares, musiker).

Flera kulturverksamheter drabbades också av försäljningen av Centrumkompaniet till Boulton 2007, bland annat Tensta konsthall och kommunalt drivna Skärholmens bibliotek.

Mot bakgrund av detta vill jag därför ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Varför har kostnaderna skenat iväg efter det borgerliga maktövertagandet 2006?
2. I vilken utsträckning har den borgerliga politiken (avseende bostadsrättsombildningarna, försäljningen av Centrumkompaniet samt fastighetsnämndens och bostadsbolagens avkastningskrav) bidragit till den skenande kostnadsutvecklingen?
3. Anser du att den ackumulerade utvecklingen vad gäller lokalkostnaderna för kulturlivet bör brytas, och i så fall hur?
4. Vilka åtgärder har du, i din roll som kulturborgarråd respektive som fastighetsborgarråd, vidtagit för att bryta utvecklingen?

Stockholm den 3 oktober 2012

Mats Berglund